

opusdei.org

Interviu cu José Mir Montes diacon venit din România care va fi hirotonit preot la Roma pe data de 22 mai

După 8 ani petrecuți în România implicat în activitățile Opus Dei ca laic, José Mir a plecat la seminarul Opus Dei din Roma. Acum va fi hirotonit preot, pentru Prelatura Opus Dei. Ceremonia va fi transmisă pe acest site.

03.05.2021

Ceremonia hirotonirii sacerdotale va fi transmisă pe acest site: <https://opusdei.org/es/live/>

Cum ați ajuns în România?

M-am născut în Spania, am copilărit la Mallorca, după care am absolvit Facultatea de Filosofie și Teologie la Pamplona. Am lucrat 20 de ani ca director de școală. Educația a fost pasiunea mea profesională. Mă descurc bine cu noile tehnologii de comunicare..., și cu chitara! Îmi place mult să cânt la chitară...

Vocația mea a început din adolescență: atunci, la o vârstă de 15 ani mi-am simțit chemarea Domnului și de atunci mă străduiesc să-i ofer Domnului toate străduințele mele. Calea mea este Opus Dei, care

promovează căutarea sfințeniei în mijlocul lumii, prin munca fiecăruia. Este o spiritualitate nouă, care mi-a atras.

La Roma cu mamă, soră mea împreună cu Prelatul Opus Dei, cu ocazia plecării în România.

În anul 2009 au venit primii membri ai Opus Dei în România; eu am ajuns în anul 2012. Prelatul nostru mi-a invitat să mă mut în această țară, ca să colaborez în răspândirea acestei spiritualități. Așa a fost cum am ajuns la București, acum 9 ani.

Am primit pregătirea necesară pentru hirotonirea sacerdotală de mult timp. Dar erau alte nevoi. Acum un an, Prelatul Opus Dei m-a invitat să mă gândesc dacă aș vrea să fiu hirotonit preot: deja mă gândisem de mult timp la această posibilitate, așa că am răspuns repede. M-am mutat la seminarul nostru la Roma pentru

pregătirea finală și hirotonire. Acum șase luni am fost hirotonit diacon.

**La ce proiecte te ai implicat?
Există ceva din anii petrecuți în
România care te-a marcat?**

Primul lucru pe care l-am făcut când am ajuns în România a fost să învăț limba română și să-mi caut o meserie. De atunci am lucrat ca comercial în diferite domenii: piese auto adaptate pentru persoane cu handicap fizic, *software* pentru *call center* și promovarea unei universități internaționale. Vocația Opus Dei se dezvoltă în mijlocul lumii... și este important să ai un loc de muncă unde să te poți sfinți.

Într-o prezentare la seminarul greco-catolic din Oradea

În afară de activitățile formative după spiritualitatea Opus Dei pe care le organizăm în mod regulat, și la care m-am implicat de la început, am

promovat diferite proiecte sociale, după ce am studiat situația din țară: am înființat un Centru Cultural unde să dezvoltăm activitățile noastre de formare cu copiii, adolescenții și adulții; după care împreună cu niște prieteni am fundat ASFANU, o asociație pentru familiile numeroase, și în cadrul acestei asociații am dezvoltat diferite proiecte: un curs de orientare familială pentru familii tinere, colaborarea cu diferite propuneri legislative în cadrul familiei.

Am lucrat ani de zile pentru construirea unui cămin de studenți – Campus Universitar Stejarul – care este și sediul nostru definitiv la București. În ultima vreme lucram la un proiect foarte frumos pentru înființarea unei școli, și sper din suflet să „decolăm” următorul an școlar.

În acești ani sunt multe lucruri care m-au impresionat din România. Primul lucru a fost sesizarea unor dificultăți istorice din cauză comunismului. Pe de altă parte, pe lângă sărăcia pe care am văzut-o de multe ori, am sesizat virtuțile persoanelor: seriozitate, cultură, pregătirea profesională, iubirea către limba română, către libertate, , ș.a.m.d. Uneori, prietenii mei din Spania nu cred tot ce-i povestesc: din păcate, afară, în alte țări, de multe ori au o altă imagine.

Cum vezi posibilitățile pastorale pentru Opus Dei în această țară din Europa de Est?

În toate țările comuniste lumea a primit un mesaj complet greșit despre ce înseamnă munca. Pe de altă parte, în România, timp de ani de zile nu s-au promovat valorile creștine în acest domeniu. Posibilitățile sunt mari. Astă am

văzut și eu atunci când am explicat spiritualitatea Opus Dei: când vorbești despre valoarea muncii, nu doar în cadrul social, ci și spiritual, multe persoane simt o atracție specială pentru acest mesaj. Unora nu le vine să creadă că ei pot să se sfințească lucrând la o fabrică, ca medic, sau acasă cu copiii.

Ai întâlnit preoți din acea țară, atât catolici, cât și ortodocși?

În București îi știu pe mai mulți preoți, atât catolici cât și ortodocși. La Cluj-Napoca și la Oradea i-am întâlnit pe alți preoți greco-catolici. Dar aici la Roma mi-a fost greu să mă întâlnesc cu preoții români care sunt aici, din cauză pandemiei. De luni de zile am fost „închiși” acasă.

Mulțumesc lui Dumnezeu că în seminar avem o grădină mare și reușeam să fac mișcare. Dar alții nu au avut această posibilitate. Oricum, când a trecut valul cel mai mare, am

reușit să mă duc la Biblioteca
Universității și am profitat de ocazie
pentru a mă întâlni cu doi preoți pe
care i-am cunoscut la Bacău și acum
studiază la Roma. A fost o mare
bucurie.

*Împreună cu tineri la Campusul
Stejarul, București*

**Ce părere au familia și prietenii tăi
despre posibila ta de întoarcere în
România?**

Familia mea este în Spania. Ei știu
bine ce fel de viață mi-am ales și am
sprijinul lor pentru tot ceea ce fac.
Mulți dintre ei vor veni la
hirotonirea preoțească pe 22 mai la
Roma. Sunt fericiți. Ei știu deja că,
după hirotonire, o să mă duc pentru
practică pastorală în Spania timp de
4-6 luni, după care o să mă întorc în
România. Ei sunt de acord,
bineînțele! Măcar vom profita de
aceste luni ca să ne vedem mai des!

Pe de altă parte, prietenii mei din România așteaptă să mă întorc cât mai repede posibil. Normal! La fel ca și mine! Abia aștept să mă străduiesc din nou pentru răspândirea spiritualității Opus Dei acolo și pentru colaborare cu biserica locală. Din când în când mai vorbim la telefon și „visăm” împreună cu tot ce avem de făcut.

Ce ai spune tinerilor români care vor să facă ceva pentru societate.

Aș spune tinerilor care simt o preocupare pentru societate, care simt nevoia de a se apuca cumva pentru îmbunătățirea ei, să concretizeze cât mai repede vreun mod de colaborare. Să nu „așteptați” prea mult timp! Sunt mii de moduri și de oferte. Poate unii își caută ceva mai bun, mai potrivit pentru ei... dar zăbovesc atunci când este vorba de o implicare serioasă. Nu: începe mâine cu ceva și mai târziu vei putea

schimba dacă găsești vreun lucru mai interesant sau potrivit. Motivul este dublu: pe de o parte, pentru că sunt multe nevoi de acoperit; dar motivul cel mai important este că și tu ai nevoie de implicare, pentru că primul beneficiar vei fi tu. Sunt convins că omul se dezvoltă doar prin slujirea celorlalți.

Aș spune și tinerilor care nu simt această nevoie..., că poate le trebuie niște analize medicale la inimă. Poate le trebuie vreo pastilă pentru mărirea inimii, ca să simtă nevoile celorlalți, nevoile societății. Dacă cineva se uită doar la nevoile personale, într-adevăr are ceva care nu este în regulă.

preot-la-roma-pe-data-de-22-mai/
(28.03.2026)